

på postgirokontoen. I sådanne tilfælde gennemføres i dag kun betalingsordrer, som det er muligt at gennemføre, uden at kontoen bliver overtrukket, hvorefter de overskydende betalinger returneres til afsenderen.

I et konkret tilfælde har dette betydet, at en betaling på ca. 10 mio. kr. blev afvist, uanset at der på kontoen kun manglede nogle få tusinde kroner i, at der var dækning for beløbet. Afvisningen og den deraf følgende forsinkelse af nogle af betalingerne medfører ofte, at afsenderen må betale renter og gebyrer for den forsinkede betaling, for eksempel til Toldvæsenet og Skattevæsenet.

Regler af denne art vækker i dag berettiget utilfredshed hos postgiros store kontohavere, især fordi deres konto samme dag, som afvisningen finder sted, krediteres langt større beløb end det, der mangler i forhold til morgens saldo. Der er derfor behov for, at P&T mere fleksibelt kan indgå aftaler om, at kontoen midlertidigt overtrækkes, når det bedømmes, at risikoen er begrænset. Som et hovedgrundlag for bedømmelsen af risikoen vil der fra P&T's side blive lagt vægt på, at der, uanset midlertidig overtræksmulighed, er tale om, at kontoen normalt har positivt indestående.

Et andet eksempel foreligger i forbindelse med, at P&T har indgået aftale med en række store banker og Danmarks Sparekasseforening om, at pengeinstitutternes kunder, via terminaler tilsluttet pengeinstitutternes »telebank«-systemer, kan flytte beløb fra deres egen postgirokonto til deres pengeinstituts postgirokonto eller omvendt. Forholdene i dag medfører, at pengeinstitutterne til opfyldelse af denne aftale altid må have et betydeligt indestående på deres postgirokonti til dækning af deres kunders dispositioner. I forbindelse hermed har det været nødvendigt for P&T at indgå foreløbige aftaler med pengeinstitutterne om, at kundernes træk på pengeinstituttets postgirokonto gennemføres, selv om kontoen overtrækkes, idet det ellers ville være nødvendigt med et for pengeinstitutterne yderligere stort indestående til fjernelse af risikoen for, at kontoen lejlighedsvis går i debet. Uanset, at det indgår i aftalen med pengeinstitutter-

ne, at P&T ydes fuld rentegodtgørelse, når kontoen overtrækkes på denne måde, er pengeinstitutternes nuværende begrænsede rådighedsret ikke i overensstemmelse med deres behov og P&T's ønske om at yde den kundebetjening, der efterspørges.

Behovet for tidssvarende og fleksibel kundebetjening gælder også i forhold til private postgirokunder. I takt med at flere postgirokonti bruges af private til alle former for betalinger, herunder eksempelvis terminsbetalinger, er der opstået et øget behov for, at privatkonti kan overtrækkes midlertidigt typisk i de måneder, hvor de store betalinger finder sted. Også her vil der fra P&T's side blive lagt stor vægt på, at der er tale om midlertidigt overtræk, således at kontoen normalt har positivt indestående.

Med den foreslåede øgede fleksibilitet vedrørende afsenderens brug af postgirokonti er der ikke tale om at give mulighed for P&T til at drive bankvirksomhed, men derimod at give effektive muligheder for pengeoverførsler, som svarer til kundernes behov.

De ønskede ændringer forventes kun at medføre en beskedent forøgelse af tab i forbindelse med dækningsløse overtræk på postgirokonti. Tabene forventes mere end opvejet af en forøgelse af renteindtægterne i forbindelse med overtræk.

De økonomiske følger af ændringen vil kunne holdes inden for det for P&T fastlagte nettotal.

Til nr. 3

P&T indgår i betydeligt omfang aftaler med private erhvervsdrivende m.v. om udførelse af post- og giroforretninger. Tilføjelsen af det nye stk. 2 ønskes foretaget med henblik på at tydeliggøre kultur- og kommunikationsministerens hjemmel til i bekendtgørelsen om benyttelse af postvæsenet at fastsætte regler vedrørende P&T's indgåelse af aftaler med trediemand om udførelse af opgaver for P&T. Der kan eksempelvis være tale om fastlæggelse af regler for trediemands udførelse af tillagte forretningsopgaver, herunder vedrørende postforsendelsers behandling og ansvarsregler.